

aarovalm11.doc

Aaron iskä tarinoi...mäkivalmennuskuvioista 5.1.2011

Aaro aloitti mäkihypyn Tampereen Hervannan hyppyreillä tammikuussa 2007. Tampereen Pyrinnön (TP) mäkipöydässä Aaroa ovat opastaneet mm. Taisto Tuominen ja Riikka Löytäinen. Aaro on osallistunut kesästä 2007 alkaen Vuokatin mäkiharjoitukseen, jossa on tavattu mukavia mäkihypyn harrastajia eri puolilta maata. Sekä talvella että kesällä 2008 Aaro kävi Kiteellä treenileireillä, joissa mm. Kiteen Urheilijain (KiU) Olli Reponen opasti Aaroa hyppäämisessä. Joulukuussa 2009 Aaro pääsi Kuusamon Eräveikkojen (KEV) mäkipöydään. Idea siitä tuli naapurissamme ylöjärveläisen laskettelijatytön luona ”riiureissuillaan” poikenneelta yhdistetyn kauden 2009 maailman huipputyypiltä, jonka kasvattajaseura KEV on. Kuusamon Meijerin mäillä Aaro opetteli lajin alkeet uudelleen, sillä helmikuussa 2009 katkennut käsi oli tehnyt harrastukseen yhdeksän kuukauden tauon. Matti Haatajan ja Jussi Saapungin sekä monien muiden KEV:n valmentajien opastuksella Aaro on jo kolmesti pitänyt lumikauden alun tai lopun treenileirit Kuusamossa ja Taivalkoskella.

Edellä mainittujen ja monien muiden mäkiaktiivien opastuksella Aaro on päässyt mäkihypyssä jo viidenteen kauteensa. Kiitos tästä kuuluu erityisesti edellä mainituille ja monille muille valmentajille ja huoltajille, jotka ovat aina tarjonneet apuaan mäkihyppyasioissa.

Kaudella 2009 – 2010 Aaro kiersi valtakunnallista VuokattiSport -nuorisocupia, jonka yhteydessä harjoitus- ja kilpailuaikainen valmentajakysymys pyrittiin ratkaisemaan kisakohtaisesti - riippuen siitä keitä oli milloinkin paikalla. 1999 syntyneenä Aaro keskittyi perehtymään kisakiertueeseen ja pyrki tutustumaan uusiin mäkiin. Oppivuosi 12 v. sarjassa osoittautuikin tarpeelliseksi. Kaudelle 2010 – 2011 on ollut paljon helpompaa suunnata, kun edellistalven kokemukset on hankittu.

Tampereen Pyrinnön hyppääjistä Aaro on ainoa 1999 syntynyt, joka on kiertänyt valtakunnallista sarjaa, joten valmentajakysymys osoittautui kaudelle 2010 – 2011 entistä haasteellisemmaksi.

TP:n, KiU:n, KEV:n ja Vuokatin mäkipöydätoiminnasta jo kokemuksia hankkinut Aaro tutustui syksyllä 2010 myös Lahden Hiihtoseuran (LHS) Janne Ahosen Mäkipöydään. Aaro on ajanut

kesät kartingia ja harrastanut mäkihyppyä tähän asti pääosin talviaikaan. Syksyllä 2010 Aaro ehti kuitenkin hypätä n. 50 hyppyä LHS:n mäkikoulun vetäjien opastuksella.

Aarosta tuntuikin luontevalta jatkaa joulukuun puolivälissä 2010 Kuusamossa ja Taivalkoskella aloitettua talvikautta Lahden Karpalon mäillä LHS:n mäkikoulussa, jossa Aaro oli jo tutustunut moniin mukaviin kavereihin jo syksyn muovimäkitreeneissä.

LHS:n mäkikoulua vetävän sekä Finnjumping ry:n Eteläisen alueen koordinaattorina toimivan Janne Ylijärven kanssa sovittiin, että hän ryhtyy Aaron henkilökohtaiseksi valmentajaksi. Aaron muina valmentajina toimivat Matti Haataja (KEV) sekä Mauri Kokkonen (TP).

Valmentajatrio on maamme huipputasoa ja he ajattelevat mäkihypystä käsitykseni mukaan hyvin paljon samalla tavalla. Janne Ahosen mäkikoulun jäsenenä Aaro pääsee nyt osalliseksi valmennuksesta ja leirityksestä sekä myös kilpailunaikaisesta valmennuksesta, joka on erityisen tärkeää jo tällä tasolla hypättäessä.

Koska Aarokin suhtautuu mäkihyppyyn nyt entistä määrätietoisemmin, olemme panostaneet myös harrastusvälineisiin ja niiden huoltoon. Yhteistyössä kotimaisen mäkihyppypukutehtaan Qualin kanssa olemme saaneet Aarolle mittatilaustyönä uuden mäkihyppypuvun ja TP:n avustuksella saimme hankituksi uudet Elanin sukset. Mäkisuksien huoltoon olemme saaneet kehitetyksi toimivan voitelukonseptin Sportia-Pekan Lielahden myymälän suksihuollon Harri Häyrysen kanssa.

Tuloksia tulee vain pitkäjänteisellä työllä, mutta nyt on ainakin mahdollisuudet - loppu onkin vain pojan omasta halusta ja innosta kiinni. Aaro tuntuu ottavan hommat aika coolisti. Mottona on se, että jokaiseen kilpailuun pitää suhtautua siten, että kyseessä on ohjattu hyppyharjoitus, jossa tosin suorituksia arvioivat muutkin kuin oma valmentaja...

Nöyränä pitää vaan puurtaa, mutta pilke silmässä. Sen verran tuoreessa muistissa on vielä Aaron parin vuoden takainen käden katkeaminen. Eikä tässä omastakaan terveydestä tiedä elettävää hetkeä pidemmälle, mutta tähän asti ei mäkihypyssä ole kremppojeni takia tarvinnut perua kuin kesän 2010 mäkikarnevaalireissu...

